7 fehlerhaft für स्ववृत्ति.

स्ववृत्ति f. 1) *die Einem eigene Lebensweise* R. ed. Bomb. 4,24,7. — 2) *der eigene Lebensunterhalt, die eigene Existenz.* Auch Pl. Instr. Sg. so v. a. *auf Kosten —, mit Hintansetzung des eigenen Lebens* MBh. 1,229,20. — 3) *Selbständigkeit, Unabhängigkeit.*

स्ववृष्टि Adj. *den Regen für sich behaltend.*

स्ववेद Adj. (f. आ) *wofür man gute Vorsorge getroffen hat* R. 5,75,1.

स्ववेदित Adj. *wohlerwogen* R. 4,31,5.

स्ववैरिता f. *feindseliges Benehmen gegen sich selbst.* निज्ञायुषः °तां कर् so v. a. *sich selbst um's Leben bringen* Naish. 9,35.

स्वव्याज्ञ Adj. *ganz ehrlich* MBh. 13,32,36.

स्वश m. Pl. N. pr. eines Volkes. Richtig खश.

स्वशक्ति f. 1) *die eigene Macht, — Kraft* M. 9, 298. Instr. *nach Kräften* Spr. 7327. Ind. St. 15, 409. — 2) *die wirkende Kraft* (eines Gottes), *seine Energie* Bhâg. P. 3,8,12.

स्वशिरस् Hariv. 7429 fehlerhaft für स्वःशिरस्.

स्वशोचिस् Adj. *von selbst strahlend.*

स्वश्चन्द्र Adj. *von selbst schimmernd.*

स्वश्चूडामणि m. *das Diadem des Himmels.*

स्वश्लाघा f. *Selbstlob.* Vgl. अस्वश्लाघान्यनिन्द्.

(स्वश्व) सुअश्व Adj. (f. आ) *gute Rosse habend, wohlberitten, wohlbespannt.*

(स्वश्वयु) सुअश्वयु Adj. *sich als Renner zu zeigen begierig.*

स्वश्विय, स्वश्व्य und सुअश्विअ n. 1) *gute Rosszucht, Besitz trefflicher Rosse.* — 2) *Reitkunst, Fahrkunst.*

स्वःशिरस् Adj. *dessen Haupt der Himmel ist* Hariv. 2,72,40.

(स्वष्ट्र) सुअष्ट्र Adj. *mit gutem Stachel bewaffnet.*

स्वसंयुक्त Adj. *mit ihm selbst verbunden.*

1. स्वसंविद् f. *die Erkenntniss des eigenen —, d. i. wahren Wesens.*

2. स्वसंविद् Adj. *der sich nur selbst erkennt.*

स्वसंवृत Adj. *auf seiner Hut seiend.* Richtig wohl सुसंवृत.

स्वसंवेद्य Adj. *nur der eigenen Person verständlich* Çaṃk. zu Bâdar. S. 1133, Z. 1.

स्वसंहिता f. *das Verbundensein* (nur) *mit sich,* so v. a. *das Fürsichstehen, Alleinsein.*

स्वसत्ता f. *das in seinem Besitz —, zu seiner Verfügung Sein* Paddh. zu Kâtj. Çr. 4,12 (398,12).

स्वसदृश Adj. (f. आ) *der eigenen Person ähnlich, — entsprechend.*

स्वसमान Adj. dass.

स्वसमुत्थ Adj. 1) *im Selbst entstehend, — entstanden.* — 2) *durch sich selbst entstanden, — seiend,* so v. a. *natürlich.*

स्वसंभव Adj. 1) *dem man seinen Ursprung verdankt* Bhâg. P. 3,9,26. — 2) *aus ihm selbst* (auf das Subject zu beziehen) *entstanden.*

स्वसंभूत Adj. *aus sich selbst entstanden.*

स्वसंमुख Adj. *zu sich selbst gekehrt.*

स्वसर् f. *Schwester.* Bildlich von *zusammengehörigen weiblich benannten Sachen.*

स्वसर n. 1) *Hürde, Stall.* — 2) *gewohnter Ort, Wohnplatz, Wohnung.* — 3) *Nistplatz der Vögel.* — 4) **Tag.*

स्वसर्व n. *die ganze Habe.*

स्वसा (metrisch) f. = स्वसर्.

स्वसार n. = स्वसर Ṛv. 1,178,2.

स्वसिच् Adj. *von selbst ausgiessend* TS. 1,8,14, 2. Vgl. सुसिच्.

स्वसित Adj. *ganz schwarz.*

स्वसिद्ध Adj. 1) *von selbst zu Stande gekommen, — kommend.* — 2) *von Natur eigen.*

स्वसृघ्न m. *Schwestermörder.*

स्वसृत् Adj. *den eigenen Weg gehend.*

स्वसृत्व n. *Schwesterschaft.*

स्वसेतु Adj. (f. eben so) *seinen eigenen Damm* — oder *seine eigene Brücke bildend.*

(स्वस्तक) सुअस्तक Adj. *ein gutes Heimwesen habend.*

स्वस्तमित (Conj.) n. *ein schöner Sonnenuntergang* AV. 19,8,3.

स्वस्तर m. *eine selbstbereitete Streu* (zum Sitzen oder Liegen) Âpast. Vgl. प्रस्तर, स्रस्तर und स्वास्तर.

स्वस्ति, सुअस्ति 1) f. (Instr. स्वस्ति und später स्वस्त्या) *Wohlsein, Glück, Gelingen.* स्वस्तिम् Hemâdri 1,323,21. 812,22. स्वस्तिभिस् so v. a. *glücklich.* Wird auch als Göttin (auch स्वस्तिदेवी) und als Kalâ personificirt. — 2) Adv. (ursprünglich Instr.) *wohl, glücklich* (Gâtakam. 27), *mit Erfolg;* so v. a. *schön Dank* Hemâdri 1,95,13. Mit Dat. so v. a. *vale, valete* Spr. 5828. Bâlar. 110,20. 160,3. Harshaṅ. 178,20. Gâtakam. 28,68. Am Anfange eines Briefes so v. a. *meinen Gruss zuvor.* — 3) hieraus entspringt ein scheinbar indeclinables Neutrum, das als Nomin. nnd Acc. gefasst werden kann, in der Bed. *Wohlergehen, Heil, Glück.*

स्वस्तिक 1) m. *a) eine Art Barde* (*Heil rufend*) R. ed. Bomb. 2,16,46. — *b) eine best. glückbringende Figur,* überh. *Kreuzform* Vâsav. 190,3. Auf einem Globus zur Bez. bestimmter Puncte oder Stellen; auch als Muster in einem Gewebe Vigñâneçvara zu Jâgñ. 2,180 (nach Aufrecht). — *c) eine Schüssel von best. Form.* — *d) *ein Glück bringender Gegenstand* überh. — *e) das Kreuzen der Hände auf der Brust* Çiç. 10,43. Vgl. हस्त°. — *f) Kreuzverband.* — *g) eine Art Gebäck mit vier Zipfeln.* — *h) *eine Art Knoblauch.* — *i) *Hahn.* — *k) *Wollüstling.* — *l)* N. pr. α) eines Schlangendämons. — β) eines Wesens im Gefolge Skanda's. — γ) eines Dânava. — δ) eines Dichters (Z. d. d. m. G. 36,557) und eines andern Mannes. — 2) m. n. *a) ein Gebäude in Kreuzform* Hemâdri 2, 59,8. — *b) *Marsilea quadrifolia.* — 3) n. *das Sitzen mit gekreuzten Beinen.*

*स्वस्तिककर्ण Adj. *mit der Figur* Svastika *am Ohr gezeichnet.*

स्वस्तिकयन्त्र n. *ein gebogenes, hakenförmiges chirurgisches Instrument.*

स्वस्तिकर् m. N. pr. eines Mannes.

स्वस्तिकर्मन् n. *das Heilbringen, Wohlergehenlassen, Segnen, Lohnen.*

स्वस्तिकार m. 1) *ein Barde, der „Heil" ruft.* — 2) *das Heilbringen, Wohlergehenlassen.* — 3) *der Ausruf* स्वस्ति.

स्वस्तिकाकृस्त m. Verz. d. Oxf. H. 202, *b*, 27 wohl nur fehlerhaft für स्वस्तिको कृस्तः.

स्वस्तिको Adv. mit कर् *kreuzen* (die Hände).

स्वस्तिकृत् Adj. *Glück bereitend, Heil bringend* (Çiva).

स्वस्तिगव्यूति Adj. *glückliche Fluren habend* Maitr. S. 2,7,2 (75,8).

(स्वस्तिगा) सुअस्तिगा Adj. *zum Glück führend.*

स्वस्तिता f. *der Zustand des Wohlseins.*

स्वस्तिद् Adj. *Wohlsein gebend* (Çiva).

(स्वस्तिदा) सुअस्तिदा Adj. dass.

स्वस्तिदेवी f. *die Göttin* Svasti.

स्वस्तिपुर n. N. pr. eines Tîrtha.

स्वस्तिमत्, सुअस्तिमत् 1) Adj. *a) sich wohlbefindend, wohlbehalten, glücklich.* — *b) Glück bringend.* — *c) das Wort* स्वस्ति *enthaltend.* — 2) स्वस्तिमती f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

*स्वस्तिमुख 1) Adj. *das Wort „Heil" im Munde führend, Glück wünschend.* — 2) m. *a) ein Brahmane.* — *b) Brief* (*mit* स्वस्ति *beginnend*).

स्वस्तिवचन n. *das Aussprechen des* Svasti *über Etwas* MBh. 3,198,13.

(स्वस्तिवक्) सुअस्तिवक् (stark °वाक्) Adj. *glücklich führend* (Wagen).

स्वस्तिवाच् f. und °वाचक m. *Segensspruch,*